"ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ— ଅବତରିତ ଜନ୍ମ"

ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାଣୀଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ନିଜେ ବାଣୀରେ ଆସୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତ ଦେଶରେ, ବ୍ୟକ୍ତ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତି ସମ୍ପନ୍ନ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଫରିସ୍ତା ମନେ କରି ବ୍ୟକ୍ତ ଶରୀରରେ ଅବତରିତ ହେଉଛ ? ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ ଅବତରିତ ହୋଇଥିବା ଅବତାର ଅଟ । ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କରୁଥିବା କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ କର୍ମର ବନ୍ଧନଠାରୁ ମୁକ୍ତ କର୍ମାତୀତ ଅବତାର ଅଟ । ଅବତାର ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଉପରୁ (ପରମଧାମରୁ) ତଳକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପରର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରୁ ତଳକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହର ଆଧାର ନେଇ ସେବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପୁରୁଣା ଦେହ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଆସୁଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମର ସ୍ଥିତି ସର୍ବଦା ଉଚ୍ଚରେ ରହୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ଅବତାର କୁହାଯାଉଛି । ଅବତାର ନେଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେଶ ନେଇ ତଳକୁ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ, ପରମାତ୍ମ ମିଳନ କରାଇବା ପାଇଁ ଅବତରିତ ହୋଇଛ । ଏହି ଦେହ ମଧ୍ୟ ଏବେ ତୁମର ନୁହେଁ କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଛ । ସବୁକିଛି ତୋର ବୋଲି କହିଦେଇଛ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର କିଛି ନୁହେଁ । ଏହି ଦେହ ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଉଧାର ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଧାର ସୂତ୍ରରେ ମିଳିଥିବା ବସ୍ତୁ ଉପରେ ମୋର ପଣିଆର ଅଧିକାର ରହିନଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଦେହ ଯଦି ମୋର ନୁହେଁ ତେବେ ଦେହର ସ୍ମୃତି କିପରି ଆସିପାରିବ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଗଲା, ଦେହ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଗଲା ତେବେ ମୁଁ ଏବଂ ମୋର କେଉଁଠୁ ଆସିଲା! ଏବେ କେବଳ ବେହଦର ମୁଁ ପଣିଆ ହିଁ ବାକି ରହିଲା— "ମୁଁ ବାବାଙ୍କର ଅଟେ" ଯେପରି ବାବା ସେହିପରି ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲିକ ଅଟେ । ତେଣୁ କେବଳ ଏହି ବେହଦର ମୁଁ ପଣିଆ ହିଁ ରହିଲା । ହଦର ମୁଁ ପଣିଆ ବିଘ୍ନର ବଶୀଭୂତ କରିଥାଏ, ବେହଦର ମୁଁ ପଣିଆ ନିର୍ବିଘ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ କରିଦିଏ । ସେହିପରି ହଦର ମୋର ପଣିଆ ମଧ୍ୟ ମୋର-ମୋରର ଚକ୍ରରେ ଛନ୍ଦି ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ବେହଦର ମୋର ପଣିଆ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଚକ୍ରରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଏ ।

ତେବେ ବେହଦର ମୋର ପଣିଆ ହେଲା— "ମେରା ବାବା" । ଏବେ ହଦ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ନା! ତେଣୁ ଅବତାର ହୋଇ ଦେହର ଆଧାର ନେଇ ସେବାର କର୍ମ କର । ବାବା ତୁମକୁ ଏହି ଦେହ ଧାର ସୂତ୍ରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମାନତ ରୂପରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହାକୁ କୌଣସି ବ୍ୟର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇପାରିବ ନାହିଁ ନଚେତ୍ ଅମାନତକୁ ଆତ୍ମସାତ୍ କରିବାର ଖାତା ଜମା ହୋଇଯିବ । ଅବତାର କେବେହେଲେ ବ୍ୟର୍ଥର ଖାତା ଜମା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଉପରୁ ଆସିଲେ, ସନ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ ଚାଲିଗଲେ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେବା ଅର୍ଥେ, ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ଅର୍ଥେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମକୁ ଆସିଛ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ହେଉଛି ଅବତରିତ ଜନ୍ମ, କୌଣସି ସାଧାରଣ ଜନ୍ମ ନୁହେଁ । ତେବେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଅବତରିତ ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଆତ୍ମା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବତରିତ ଆତ୍ମା ମନେ କର—ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶାରେ ରୁହ । ତେବେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ଏବଂ ଫେରିଯିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡିବ । ଏବେ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ଏହି କଥା ସବୁବେଳେ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛି ? ଆମେ ସବୁ ଅବତାର, ସେବା ଅର୍ଥେ ଆସିଥିଲୁ, ଏବେ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସ୍ମୃତି ଉପରାମ କରିବା ସହିତ ଅପରମଅପାର ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରାଇବ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଉପରାମ, ଅନ୍ୟ ପଟେ ଅପରମଅପାର ପ୍ରାପ୍ତି । ଦୁଇଟିଯାକ ଅନୁଭବ ଏକା ସାଥୀରେ ହେଉଛି ? ଏହିଭଳି ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଅଟ ନା! ଆଚ୍ଛା ଏବେ ଯାହା ସବୁ ଶୁଣିଲ ତା'କୁ ସ୍ୱରୂପରେ ଆଣିବାକୁ ହେବ । ଶୁଣିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱରୂପ ହେବା । ଆଜି ବିଶେଷ କରି ବାବା ନିଜର ସମସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ସମସ୍କନ୍ଧ ହୋଇଗଲ ନା । ସତ୍ ଶିକ୍ଷକ ନିମିତ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେବେ ସେବାର ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା!

ସର୍ବଦା ବେହଦର ମୁଁ ପଣିଆର ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ, ସର୍ବଦା ବେହଦର "ମୋର ବାବା" ଏହିଭଳି ସମର୍ଥ ସ୍ୱରୂପରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ରହି, ଦେହର ଆଧାର ନେଇ ଅବତରିତ ହେଉଥିବା ଅବତାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଟୀଚରମାନଙ୍କ ସହିତ: ଏହି ସଂଗଠନ ସଦା ସେବାଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅଟେ । ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ବେହଦର ବିଶ୍ୱ ସେବାଧାରୀ ମନେ କରୁଛ ? ହଦର ସେବାଧାରୀ ତ ନୁହେଁ ନା! ସମସ୍ତେ ବେହଦର ଅଟ ନା ? ଯଦି କାହାକୁ ବି କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯିବ ତେବେ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ? ସମସ୍ତେ ଉଡନ୍ତା ପକ୍ଷୀ ଅଟ ନା ? ନିଜର ଦେହର ସ୍ଥିତି ରୂପକ ଡାଳଠାରୁ ମୁକ୍ତ ଉଡନ୍ତା ପକ୍ଷୀ ଅଟ ନା ? ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିବା ଡାଳ ହେଉଛି ଦେହର ସ୍ମୃତି । ଟିକିଏ ବି ଯଦି ପୁରୁଣା

ସଂସ୍କାର ନଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି ତେବେ ଦେହର ସ୍ମୃତି ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଅଛି । ମୋର ସ୍ୱଭାବ ଏହିପରି, ମୋର ସଂସ୍କାର ଏହିପରି, ମୋର ରହିବା ଏହିପରି, ମୋର ଅଭ୍ୟାସ ଏହିପରି, ଏହା ସବୁ ଦେହ ଅଭିମାନର ଲକ୍ଷଣ । ତେବେ ଏହି ଡାଳଠାରୁ ମୁକ୍ତ ଉଡନ୍ତା ପକ୍ଷୀ ଅଟ ନା ? ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତି । ଯେଉଁଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନ ନଥିବ । କର୍ମାତୀତର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ କର୍ମଠାରୁ ଅତୀତ ହୋଇଯିବ ନା, କିନ୍ତୁ କର୍ମର ବନ୍ଧନଠାରୁ ମୁକ୍ତ । ତେବେ ଦେହର କର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି କାହାର କାହାର ଅଭ୍ୟାସ ଥାଏ— ଆରାମରେ ରହିବା, ଆରାମରେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଖାଇବା, ଆରାମରେ ଚାଲିବା, ଏହା ମଧ୍ୟ କର୍ମର ବନ୍ଧନ ଯାହାକି ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ତେବେ ଏହି କର୍ମର ବନ୍ଧନରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭ୍ୟାସଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରୁହ କାରଣ ତୁମେମାନେ ନିମିତ୍ତ ଅଟ ନା ।

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ କର୍ମର ବନ୍ଧନଠାରୁ, ଦେହର ସ୍ୱଭାବ-ସଂସ୍କାର ବନ୍ଧନଠାରୁ ମୁକ୍ତ ନ ହୋଇଛ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ମୁକ୍ତ କରିପାରିବ! ଯେପରି ଶରୀରର ରୋଗ କର୍ମର ଭୋଗ ଅଟେ, ସେହିଭଳି ଯଦି କୌଣସି ବି କର୍ମର ବନ୍ଧନ ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ କର୍ମର ଭୋଗ ଯାହାକି ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ଯେପରି ଶାରୀରିକ ବ୍ୟାଧି ରୂପରେ କର୍ମଭୋଗ ନିଜ ଆଡକୁ ବାରମ୍ବାର ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ ବା ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ ନା, ସେତେବେଳେ କହିଥାଅ କ'ଣ କରିବି ଏମିତି ତ ସବୁ କିଛି ଠିକଠାକ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ କର୍ମଭୋଗ ବହୁତ କଡା ରୂପରେ ଆସୁଛି । ସେହିଭଳି ଯଦି କୌଣସି ବି ପୁରୁଣା ସ୍ୱଭାବ-ସଂସ୍କାର ବା ଅଭ୍ୟାସ ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ କର୍ମଭୋଗ ଏବଂ କୌଣସି ବି କର୍ମଭୋଗ କେବେହେଲେ କର୍ମଯୋଗୀ ହେବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । କାରଣ ? ସମସ୍ତେ ନମ୍ବରୱାନ ପଦ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ନମ୍ବରୱାନର ଅର୍ଥ ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ୱିନ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ବଳତା ନଥିବ । ଟୀଚରର ଅର୍ଥ ହେଲା ସର୍ବଦା ନିଜର ମୂରତ ଦ୍ୱାରା କର୍ମାତୀତ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଏବଂ ନ୍ୟାରା ତଥା ପ୍ୟାରା (ସବୁଥିରୁ ଅଲଗା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ) ଶିବବାବାଙ୍କର ଅନୁଭୂତି କରାଉଥିବା ସେବାଧାରୀ । ତେବେ ଏହା ବିଶେଷ ତ ଅଟେ ନା! ତୁମେମାନେ ସାଥୀ ଅଟ ନା! ସାଥୀ କିପରି ହୋଇଥା'ନ୍ତି ? ସମକକ୍ଷ ନହେଲେ ସାଥୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କର ସାଥୀ ଅଟ, ଈଶ୍ୱରୀୟ ସାଥୀ । ସମାନ ହେବା ହିଁ ବନ୍ଧୁତା ହେବା । ତୁମେ ତ ବାବାଙ୍କର ପାଦଚିହ୍ନ ଉପରେ ପାଦ ରଖି ଚାଲୁଛ କାରଣ ସାଥୀ ମଧ୍ୟ ଅଟ ଏବଂ ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ମଧ୍ୟ ଅଟ । ତେଣୁ ପ୍ରେମିକାମାନେ ସର୍ବଦା ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପାଦ ଚିହ୍ନ ଉପରେ ପାଦ ରଖି ଚାଲିଥାଆନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଏକ ପ୍ରଥା ଅଛି ନା । ଯେତେବେଳେ ବାହାଘର ହୋଇଥାଏ ସେତେବେଳେ କ'ଣ କରାଇଥା'ନ୍ତି ? ଏହିଭଳି କରାଇଥାଆନ୍ତି ନା । ତେବେ ଏହି ପ୍ରଥା ମଧ୍ୟ କେଉଁଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ? ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ହେଲା ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ପାଦ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ସ୍ଥୂଳ ପାଦ ଭାବି ନେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷତାର ସମ୍ବନ୍ଧ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମା ଅଟ ।

ନିମିତ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ରକ୍ଷା କରିବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ସହଜ, କାରଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତ ଯାହାବି ହେଲେ ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହିବାକୁ ପଡୁଛି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ସବୁବେଳେ ସେବା ସହିତ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ଯଦିଓ କେହି କେହି ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛି ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲେ ସେବାରେ ଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଯାହା ପାଇଁ କରାଯାଏ ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପେ ଆସିଥାଏ । ଯେପରି ଲୌକିକ ମା-ବାପା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜଗାର କରନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତଃ ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ ତାହା କାହା ପାଇଁ କରୁଛ ? ସେବା ପାଇଁ କରୁଛ ନା ନିଜ ପାଇଁ କରୁଛ ? କାହିଁକି ନା ଯେତେ ଅଧିକ ସେବାରେ ଲଗାଉଛ ସେତେ ଅଧିକ ଖୁସି ମିଳୁଛି । ତେଣୁ କେବେହେଲେ ଲୌକିକ ସେବା ମନେକରି କର ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବାର ଗୋଟିଏ ବିଧି, ରୂପ ଅଲଗା କିନ୍ତୁ ସେବା ପାଇଁ ହିଁ କରୁଛ । ନଚେତ୍ ଦେଖ— ଯଦି ଲୌକିକ ସେବା କରି ଅର୍ଥାତ୍ ଚାକିରି ଇତ୍ୟାଦି କରି ରୁହାନୀ ସେବା ପାଇଁ ସ୍ଥୂଳ ସାଧନ ଗୁଡିକର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିନ ଥାଆନ୍ତ ତେବେ ବି ସଂକଳ୍ପ ଚାଲିଥାଆନ୍ତା ଯେ ଏହିସବୁ ସାଧନଗୁଡିକ କେଉଁଠୁ ଆସିବ, କିପରି ଆସିବ ? ଏସବୁ ବିନା କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳୁନାହିଁ । କିଏ ଜାଣେ କେବେ ହେବ! ତେବେ ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ କ'ଣ ବ୍ୟର୍ଥରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିନଥା'ନ୍ତା ? ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ବି କୌଣସି ଲୌକିକ କର୍ମଧନ୍ଦା କରୁଛ ତେବେ କେବେହେଲେ ଏହି ଶବ୍ଦ କୁହ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ମୋର ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବରଂ ଏକଥା କୁହ ଯେ ଏହା ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ, ସେବା ଅର୍ଥେ କରୁଛି । ତେବେ କେବେହେଲେ ବୋଝ ଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ କେବେ କେବେ ବୋଝ ଭଳି ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେଉଛି, କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଭଳି ଚାଲିଥିବ, କ'ଣ ହେବ! ଜାଣିବା ଦରକାର ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜରେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା କରିବାର ସାଧନ ।

ତେବେ ଶରୀର, ମନ, ଧନ ତିନିଟି ଜିନିଷ ଅଛି ନା! ଯଦି କେହି ତିନିଟିଯାକ ଜିନିଷକୁ ସେବାରେ ଲଗାଉଥିବେ ତେବେ ତିନିଟିଯାକର ଫଳ କାହାକୁ ମିଳିବ ? ତୁମକୁ ମିଳିବ ନା ବାବାଙ୍କୁ! ତେବେ ତିନି ପ୍ରକାରର ନିଜର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା କରିବା, ଏହା ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଶେଷ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା ହେଉଛି ତେଣୁ କେବେ ବି ଏଥିରେ ବୋଝର ଅନୁଭବ କର ନାହିଁ, କେବଳ ଭାବନାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ଏହା ଲୌକିକ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଅଲୌକିକ ସେବା ପାଇଁ ହିଁ କରୁଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଭାବନାକୁ ହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ବୁଝିଲ— ଏହାକୁ ଡବଲ ସରେଣ୍ଡର

ହେବା କୁହାଯିବ । ତେବେ ସରେଣ୍ଡରର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ଯାହା କିଛି ବି ଅଛି ସବୁ ବାବାଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ସେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରହିଛି । ଏହାକୁ ହିଁ ସରେଣ୍ଡର କୁହାଯାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ସରେଣ୍ଡର ନୁହେଁ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ଦିବସ ପାଳନ କରାଯିବ! ପିଲାଛୁଆ ଜନ୍ମ ହୋଇ ଗଲେଣି, ପୁଣି ବି କହୁଛ ସରେଣ୍ଡର ହୋଇନାହୁଁ । ନିଜର ବିବାହ ଦିବସ ପଛକେ ପାଳନ କର, କିନ୍ତୁ ଏକଥା ତ ନକୁହ ଯେ ବିବାହ ହୋଇନାହିଁ । କ'ଣ ଭାବୁଛ, ସାରା ସଂଗଠନ ସରେଣ୍ଡରମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ନା!

ବାପଦାଦା ଡବଲ ବିଦେଶୀ ବା ଡବଲ ବିଦେଶ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଟୀଚରମାନଙ୍କର ବହୁତ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ବାବା ଖାଲିଟାରେ ମହିମା କରୁ ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବିଶେଷ ମେହନତ ମଧ୍ୟ କରୁଛ । ମେହନତ ତ ବହୁତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ପରିଶ୍ରମ ଅନୁଭବ ହେଉନାହିଁ, ଦେଖ କେତେ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତରୁ ଗ୍ରୁପକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଣୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ମେହନତ ପାଇଁ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ନିମିତ୍ତ ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତା ବହୁତ ଭଲ, ଜାଣିଛ ତାହା କ'ଣ ? (ଅନେକ ଗୁଡିଏ ବିଶେଷତା ଶୁଣାଇଲେ) ତେବେ ଯାହା ସବୁ ବିଶେଷତାଗୁଡିକ ଶୁଣାଇଲ ସେଗୁଡିକ ନିଜ ଭିତରେ ଯାଞ୍ଚ କରି ଯଦି କିଛି କମି ଥିବ ତେବେ ଭରିନେବ କାହିଁକି ନା ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କଥା ସବୁ ତ ବାହାରିଲା । ଏବେ ବାପଦାଦା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି— ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତା ଡବଲ ବିଦେଶୀ ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ବାପଦାଦା ଯାହାବି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି— ତା'କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଣିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସାକାରରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେ ବି ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡୁ କିନ୍ତୁ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସାକାରରେ କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଗ୍ରୁପ ଆଣିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଗ୍ରୁପ ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି ।

ବାପଦାଦା କହିଲେ ଭି.ଆଇ.ପି.ମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ପଡିବ ତେବେ ପ୍ରଥମେ ତ ବହୁତ କଷ୍ଟ ବୋଲି କହୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସାହାସ ରଖି ସଂକଳ୍ପ କରିନେଲେ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ ଦୁଇ ବର୍ଷ ହେବ ଭି.ଆଇ.ପି.ମାନଙ୍କର ଗ୍ରୁପ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି । କହୁଥିଲେ ଲଣ୍ଡନରୁ ଭି.ଆଇ.ପି. ଆସିବା ବହୁତ କଷ୍ଟ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଦେଖ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ନା । ଏଥର ତ ଭାରତର ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିକୁ ଆଣିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବି ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଉମଙ୍ଗ ରହିଛି ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିବା ଅର୍ଥ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ଏହି ଲଗନ ବହୁତ ଭଲ । ବାସ୍ତବିକ ଫଳାଫଳକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ବିଶେଷତାର ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି । ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବା ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା କଥା ହୋଇଗଲାଣି । ତାହା ତ ନିଶ୍ଚିତ କରିବ କାହିଁକି ନା ସେଠାରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ମିଳିଯାଉଛି । ଏଠାରୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେଣ୍ଟର ଖୋଲିପାରିବ, ଏଠାରେ ତ (ଭାରତରେ) ସାଧନ ଅଭାବ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ବିଦେଶରେ ସେଣ୍ଟର ଖୋଲିବା କୌଣସି ବଡ କଥା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଭଲ ୱାରିସ୍ କ୍ୱାଲିଟୀ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ୱାରିସ୍ କ୍ୱାଲିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ପ୍ରଚାର କରିଲା ଭଳି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା । ତେବେ ଦୁଇଟିଯାକ ଆବଶ୍ୟକ । ୱାରିସ୍ କ୍ୱାଲିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ତୁମେମାନେ ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ଶରୀର-ମନ-ଧନ ସହିତ ରହି ମଧ୍ୟ ସରେଣ୍ଡର ବୁଦ୍ଧି ଅଟ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ୱାରିସ୍ କ୍ୱାଲିଟୀ । ତେଣୁ ୱାରିସ୍ କ୍ୱାଲିଟୀ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରରେ ଯଦି ଏହିଭଳି ୱାରିସ୍ କ୍ୱାଲିଟୀ ଆତ୍ମା ରହିବେ ତେବେ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସବୁବେଳେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ରହିବ ।

ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ସେବାରେ ସହଯୋଗ ଦେବା, ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସରେଣ୍ଡର ହେବା । ଏହିଭଳି ୱାରିସ୍ କେତେ ଜଣ ଅଛନ୍ତି ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରରେ ଏହିଭଳି ୱାରିସ୍ ଅଛନ୍ତି ? ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହେବା, ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ହେବା— ସେମାନଙ୍କର ତ ଲମ୍ବା ତାଲିକା ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ୱାରିସ୍ କ୍ୱାଲିଟୀ କେହି କେହି ଥାଆନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କୁ କି ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁଭଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିବ, ଯାହା ଶ୍ରୀମତ ମିଳିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥିବେ । ତେବେ ଉଭୟଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ । ଏହିଭଳି ୱାରିସ୍ କ୍ୱାଲିଟୀବାଲା ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସେଣ୍ଟର ଖୋଲିବାରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ଯାହାକି ଦିନେ ବାସ୍ତବ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏବେ ନିଜର ବିଶେଷତାକୁ ବୁଝିଲ ନା । ଆଚ୍ଛା!

ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ତ ସମସ୍ତେ ଅଛ, ନା ପଚାରିବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ ତ ଅନ୍ୟକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ତେଣୁ ଯିଏ ଅନ୍ୟକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବ, ସିଏ ନିଜେ ନିଶ୍ଚିତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିବ ନା । କେବେ କେବେ ଟିକିଏ କମ ସେବା ହେବାର ଦେଖି ହଲଚଲରେ ଆସୁନାହଁ ତ ? ସେବାକେନ୍ଦ୍ରରେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିଘ୍ନ ଆସିଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ବିଘ୍ନକୁ ଦେଖି ବିଚଳିତ ହୋଇଯାଉ ନାହଁ ତ ? ଧରିନିଅ, କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବଡରୁ ବଡ ବିଘ୍ନ ଆସିଗଲା— କୌଣସି ଏକ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ସନ୍ତାନ ବିରୋଧୀ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେବାରେ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରିଲା, ତେବେ କ'ଣ କରିବ ? କ'ଣ ବିଚଳିତ ହୋଇଯିବ ? ଗୋଟିଏ ହେଲା ସେହି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା ରଖିବା ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବା, ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ନିଜର ସ୍ଥିତି ଯଦି ଉପର ତଳ ହେଲା ବା ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଚାଲିଲା, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ହଲଚଲରେ ଆସିବା । ତେବେ ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପର ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ରଚନା କରିବାର ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ହଲଚଲ୍ କରିନପାରୁ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଅଚଳ-ଅଡୋଳ ସ୍ଥିତି । ଏମିତି ବି ନୁହେଁ ଯେ ବେପରୁଆ ହୋଇଯିବା ଭାବିବା ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ (କିଛି ନୂଆ

କଥା ନୁହେଁ) । ସେବା ମଧ୍ୟ କରିବା, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଶୀଳ ମଧ୍ୟ ହେବା କିନ୍ତୁ ନିଜେ ହଲଚଲରେ ଆସିବା ନାହିଁ । ତେବେ ନା ବେପରୁଆ ହେବା ନା ନିରତ୍ସାହିତ ହେବା । ସଦାସର୍ବଦା ଯେକୌଣସି ବାତାବରଣ ଭିତରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଚଳ-ଅଟଳ ରୁହ । ଯେତେବେଳେ କେହି ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମା ଯଦି କୌଣସି ମତ ଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସଂଶୟରେ ପଡ ନାହିଁ । ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଇଏ ଏଭଳି କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ବା ଏହା କିପରି ହେବ! କାହିଁକି ନା ଯେଉଁମାନେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅନୁଭବୀ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାସ୍ତବିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେହି ନୂଆ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ଅଳ୍ପ ପୁରୁଣା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳ କୌଣସି କଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସୁଛି ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଥିବା କାରଣରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଘଟଣାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ହିଁ ଜାଣିଥାଆନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଦେଖି ସଂଶୟରେ ଆସିଯାଆନ୍ତି କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ଘଟଣାର ଆଦି ଏବଂ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ନଥାଏ । ତେଣୁ କୌଣସି ସମୟରେ ଯଦି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝିପାରୁ ନାହଁ ତେବେ ବି ସଂଶୟରେ ପଡନାହିଁ । ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ କୁହ ଏହାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି । ସେଥିପାଇଁ କିଛି ସମୟ ନିଅ । ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ସଂଶୟରେ ପଡି ଏଇଆ ନୁହେଁ, ସେଇଆ ନୁହେଁ କୁହ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ବହୁତ ଖୋଲା ମନବାଲା, ସେଥିପାଇଁ ନାହିଁ ମଧ୍ୟ ଖୋଲା ମନରେ କରିଦିଅନ୍ତି । ତେଣୁ ଯାହାବି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳୁଛି ତା'କୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ପ୍ରଥମେ ବିଚାର କର, ସେଥିରେ ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରହସ୍ୟ ଲୁଚି ରହିଥିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିପାରିବ, ଏହାର ରହସ୍ୟ କ'ଣ ? ଏଥିରେ କଲ୍ୟାଣ କ'ଣ ହେବ । ମୋତେ ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଇଦିଅ । ଏହିଭଳି କହିପାରିବ । କିନ୍ତୁ କେବେ ବି ବଡଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ବା ମତାମତକୁ ନାକଚ କର ନାହିଁ । ନାକଚ କରିବା କାରଣରୁ ସଂଶୟରେ ଆସିଯାଉଛ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଟିକିଏ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ନଚେତ୍ କ'ଣ ହେବ ନା— ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରିବ ଏବଂ ହଲଚଲରେ ଆସିଯିବ ତେବେ ତୁମକୁ ଦେଖି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ସଂସ୍କାର ଭରିଯିବ । ତା'ପରେ କେତେବେଳେ କିଏ, କେତେବେଳେ କିଏ ରୁଷିବାକୁ ଲାଗିବେ । ପୁଣି ସେଣ୍ଟରରେ ସବୁବେଳେ ଏହି ଖେଳ ଚାଲିବ । ବୁଝିଲ । ଆଚ୍ଛା—

ବରଦାନ:- ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଅତିକ୍ରମ କରି ମହାବୀର ହୁଅ । ମହାବୀର ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ସର୍ବଦା ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଏବଂ ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ । ତେବେ ଜ୍ଞାନ ହେଲା ଲାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଯୋଗ ହେଲା ମାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଦୁଇଟି ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପାସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଆନ୍ତି ଯଦି ଯଥା ସମୟରେ ପାସ୍ କରି ନ ପାରିବାର ସଂସ୍କାର ପଡିଯାଏ ତେବେ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସଂସ୍କାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ପାସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଯଥା ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ପାସ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ପାସ୍ ୱିଥ୍ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା । ଧର୍ମରାଜ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ବିକାରର ମଞ୍ଜିକୁ ଭସ୍ମ କରିଦିଅ ତେବେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଧୋକା ଖାଇବ ନାହିଁ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****